

ת"פ 14459/06/17 - מדינת ישראל נגד אמיר תלחמי, הנאשם

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 14459-06-17 מדינת ישראל נ' תלחמי(עצור

בפיקוח)

כבוד השופטת רונית בש

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

אמיר תלחמי - הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, לאחר תיקונו במסגרת הסדר טיעון שגובש בתיק זה בין הצדדים (להלן: כתב האישום המתוקן או כתב האישום), וזאת בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו-335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). הסדר הטיעון הנ"ל לא כלל הסכמה לעניין העונש. הוסכם בין הצדדים, כי המאשימה תגיש, כראיה לעונש, דיסק המתעד חלק מהאירוע מושא כתב האישום המתוקן. כמו כן, צירף הנאשם לתיק זה תיק נוסף, ת"פ 35742-03-18 בבית משפט השלום בחיפה. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום בתיק הנ"ל (ט/5), ולפיהן הפר את תנאי השחרור שהושתו עליו על ידי בגין התיק שבפניו, בכך שיצא ביום 21/01/2018 בשעה 00:17 ממקום מעצר הבית, במועד בו היה עליו להיות במעצר בית. כאן יובהר, כי היה על הנאשם להיות במעצר בית מידי יום מהשעה 18:00 עד לשעה 08:00. בד בבד, הורשע הנאשם בגין התיק המצורף הנ"ל בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

2. כעת, לאחר שהוגשו תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם ונשמעו טיעוני באי כוח הצדדים לעניין העונש, אפנה אל מלאכת גזירת הדין.

כתב האישום המתוקן (להלן גם: כתב האישום)

3. בין הנאשם לבין אחסאן קאדי (להלן: המתלונן) קיים סכסוך. ביום 10.4.17, סמוך לשעה 14:20, נהג המתלונן ברכב מסוג מרצדס בכביש ברחוב דרך יפו בחיפה (להלן: הכביש). הכביש הוא כביש עירוני דו-מסלולי, בעל שני נתיבי נסיעה בכל כיוון ומסלולים המופרדים באמצעות אי תנועה בנוי (להלן: אי תנועה). המתלונן נסע בכביש מכיוון כללי מזרח לכיוון כללי מערב, כשהוא נוהג בנתיב השמאלי. באותה עת נסע הנאשם ברכב מסוג קיה, בנתיב הימני בכביש, כשהוא מאחורי רכב המרצדס ובכיוון נסיעתו.

4. בהגיעו סמוך לסוכנות הרכב "סוזוקי" ברחוב דרך יפו, הבחין המתלונן בנאשם, כשהוא נוהג ברכב הקיה, מאחורי רכב המרצדס ומימינו. המתלונן הסיט את רכב המרצדס לנתיב הימני, תוך שהוא חוסם את נתיב נסיעת הנאשם ברכב הקיה. כתוצאה מכך, פגע הנאשם בצדו הימני של רכב המרצדס, באמצעות הפינה השמאלית-קדמית של רכב

הקיה. מיד לאחר מכן, יצא המתלונן מרכב המרצדס כשבידו חפץ מתכתי, ניגש לחלק האחורי-שמאלי של רכב הקיה והיכה באמצעות החפץ הנ"ל בחלון הנוסע האחורי-שמאלי של רכב הקיה. בתגובה, נסע הנאשם ברכב הקיה לאחור, עצר את הרכב, ומיד נסע קדימה במהירות תוך שהוא סוטה לשמאל, עולה על אי התנועה, ונכנס למסלול הנסיעה הנגדי בכביש. בשלב זה, המשיך הנאשם בנסיעה מהירה ברכב הקיה, פנה פניית פרסה במקום, מכיוון כללי מערב לכיוון כללי מזרח, ונסע במהירות לעבר המתלונן, שעמד באותה עת בסמוך לחלקו השמאלי קדמי של המרצדס. הנאשם פגע במתלונן, שלא כדין, באמצעות החזית הקדמית של רכב הקיה, שהוא נשק קר, וגופו של המתלונן הוטח על מכסה המנוע של רכב הקיה. הנאשם המשיך בנסיעה במהירות ברכב הקיה, כשהמתלונן שרוע על מכסה המנוע. הנאשם עלה עם רכב הקיה על אי התנועה, חצה אותו, ועבר למסלול הנגדי בכביש, אז נפל המתלונן ממכסה המנוע ונחבט בכביש. מיד לאחר מכן, עזב הנאשם את המקום כשהוא נוהג ברכב הקיה במהירות, בעוד המתלונן שכוב פצוע על הכביש. בעקבות המתואר לעיל, הובהל המתלונן לבית החולים רמב"ם, שם אושפז בין התאריכים 13/4/17-10/4/17, ואובחנו אצלו החבלות כדלקמן: ב-CT ראש אובחן שבר אוקספטי מימין המגיע עד למסטואיד, ללא תזוזה, עם מלאות בתאי המסטואיד מימין ובאזור האוזן התיכונה; המטומה אקסטרא אקסיאלית אוקספטלית דקה מימין, המלווה את השבר עם מעט בועות אוויר בתוכה בעומק עד 2 מ"מ; שבר ותזוזה דיסטאלית של מסרק 5 בכף יד ימין; שבר בזיז רוחבי L2 ו-L1 בעמוד שדרה מותני שפשוים והמטומות בגפיים, נפיחות דיפוזית באזור של HL בכף יד שמאל; קונטוזיה תת-עורית במותן ובעכוז מימין.

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקירו הראשון של שירות המבחן, שהוגש ביום 8/1/18, עולה כי הנאשם בן . הוא התגורר, טרם מעצרו בגין תיק זה, בבית הוריו בחיפה וכיום הוא שוהה בתנאי מעצר בית, בבית דודו בשפרעם, בתנאים מגבילים, לרבות איסור כניסה לעיר חיפה בה מתגורר המתלונן. עוד עולה מהתסקיר, כי לנאשם קשר חיובי עם הוריו, אשר לדבריו הציבו לו גבולות ברורים והיוו אוזן קשבת עבורו. אולם, הנאשם התקשה, לדבריו, לשתף את הוריו בקשייו. עוד עולה מן התסקיר, כי לאחר סיום 12 שנות לימוד עבד הנאשם בעבודות מזדמנות, עד למעצרו בתיק זה. באשר לשימוש בחומרים ממכרים, סיפר הנאשם כי החל מגיל 22 החל לצרוך גראס באופן ספוראדי. לעניין זה שלל הנאשם, כי בעת ביצוע העבירה היה תחת השפעת סמים. בבדיקת שתן לאיתור שרידי סם שנערכה לנאשם, במסגרת שרות המבחן, לא אותרו שרידי סם.

5. שירות המבחן ציין, כי עיון בגיליון המרשם הפלילי של הנאשם מלמד כי לחובתו הרשעות קודמות, האחרונה מינואר 2010 בגין עבירת איומים, בגינה נדון הנאשם בבית המשפט לנוער לצו של"צ, התחייבות להימנע מעבירה וקנס. כן צוין, כי הנאשם לוקח אך אחריות חלקית לביצועה של העבירה מושא כתב האישום, אף כי הוא הביע צער וחרטה על מעשיו. לדברי הנאשם, בינו לבין המתלונן היכרות קודמת. בנקודה זו סיפר הנאשם, כי לפני כ- 8 שנים, בעת קטטה ברחוב מגוריו, האשים המתלונן את הנאשם כי דקר אותו, ועקב כך נעצר הנאשם. הנאשם הוסיף וציין, כי במשך תקופה ממושכת לאחר האירוע הנ"ל, היו חילופי דברים בינו לבין המתלונן, שלא הסלימו לכדי עימות פיזי. עוד עולה מדבריו של הנאשם, כי בעקבות הסכסוך הנ"ל, החליטו הוריו להעתיק את מגוריהם לשכונה אחרת בעיר חיפה. הנאשם ציין, כי בסמוך למועד ביצוע העבירה היה בדרכו לקנות מצרכים בחנות שבבעלות משפחתית, שאז הסיט המתלונן את רכבו לעבר רכבו של הנאשם ויצא מהרכב כשבידו מוט ברזל. הנאשם הוסיף וסיפר, כי ניסה לברוח, אולם התקשה לתאר בפני שירות המבחן את מעשיו לאחר מכן ואת בחירתו לנסוע במהירות לכיוון המתלונן.

6. שירות המבחן התרשם בתסקיר הראשון, כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי, ילדותי, המונע מרצון לנקום במתלונן ולהשיב את כבודו, מבלי לבחון את חומרת מעשיו. הובהר כי בשיחה עם שירות המבחן התקשה הנאשם להביע אמפטיה באופן מלא כלפי המתלונן. עם זאת, התרשם שירות המבחן, כי כיום הנאשם מבין את חומרת מעשיו ואף מביע צער וחרטה על פגיעתו במתלונן.

7. עוד עולה מתסקירו הראשון של שירות המבחן, כי בחודש יולי 2017, לצורך עריכת תסקיר מעצר בעניינו של הנאשם, התבקשה ע"י שירות המבחן עמדת המתלונן. מדברי המתלונן עלה, כי משפחת הנאשם פנתה אליו לצורך עריכת הסכם "סולחה", אך הוא סרב. לדבריו, הוא מתקשה לסלוח לנאשם על הפגיעה בו. כמו כן, המתלונן הוסיף וציין, כי הוא חושש משחרורו של הנאשם למעצר בית, שכן הוא חש פגיעה ואיום מצדו של הנאשם.

8. בבואו להעריך את הסיכון להישנות עבירות בעתיד ע"י הנאשם אל מול סיכויי השיקום שלו, ציין שירות המבחן בתסקיר הראשון את מעורבותו הקודמת של הנאשם בפלילים, וכן את ההתרשמות, לפיה הנאשם סובל מסף תסכול נמוך, הבא לידי ביטוי במצבי מתח, שאז הוא עלול לפעול באופן אימפולסיבי, ללא בחינת חומרת מעשיו ופגיעתו באחר. מאידך, במסגרת גורמי הסיכוי לשיקום, ציין שירות המבחן בתסקירו הנ"ל את התמיכה המשפחתית לה זוכה הנאשם, שאיפותיו להתקדמות אישית ושמירתו על רצף תעסוקתי. כמו כן, הביע הנאשם נכונות ורצון להשתלב בקבוצה טיפולית בתחום השליטה בכעסים. לפיכך, סבר שירות המבחן בתסקיר הנ"ל, כי שילובו של הנאשם, במסגרת של טיפול רגשי, עשוי להפחית מהסיכון להישנות עבירות אלימות מצדו בעתיד. אי לכך, ביקש שירות המבחן דחייה של הדיון למשך שלושה חודשים לצורך שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן.

9. מהתסקיר המשלים, שנערך בעניינו של הנאשם ביום 09/05/2018, עולה כי במהלך תקופת הדחייה, החל מיום 10/04/2018, שולב הנאשם בטיפול קבוצתי בשירות המבחן בעכו בתחום "אלימות הרחוב". מדיווח מנחה הקבוצה, עולה כי הנאשם השתתף עד כה ב-3 מפגשים, במסגרתם שיתף פעולה

באופן פעיל, תוך שדיבר בפתיחות ובכנות על מצבו, ביחס לעבירה ולדפוסים מכשילים בחייו. הנאשם הביע בפני שירות המבחן רצון להמשיך טיפול לאחר תום פעילות הקבוצה, ביום 5/6/2018, תוך שסיפר כי הוא לומד מחברי הקבוצה ומהפעילות בה. עוד ציין הנאשם בפני שירות המבחן, כי בחודש מרץ הוא החל לעבוד במאפייה בשפרעם. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצליח להפנים את ההליכים הטיפוליים בהם הוא נתון במסגרת הקבוצה ובד בבד מגלה יכולת להכיר בקווי אישיותו שהובילו אותו לביצוע העבירות ולוקח אחריות מלאה על מעשיו. כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מצוי בתהליך ראשוני של גילוי אמפטיה למתלונן והכרה בנזק שנגרם לו.

10. מהתסקיר המשלים עולה, כי במהלך תקופת הדחייה הוגש נגד הנאשם כתב אישום בגין עבירה של הפרה הוראה חוקית, שעניינה הפרת תנאי השחרור שהושתו, כאמור, על הנאשם בגין תיק זה. הנאשם שיתף את שירות המבחן בכך ששהה יומיים בבית המעצר "קישון" בגין העבירה הנ"ל.

11. בסיכומו של דבר, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מגויס לתהליך הטיפולי, מסתייע בשירות המבחן לצורך כך ובהמשך יוכל לרכוש כלים לזיהוי מצבי סיכון. אי לכך, ונוכח לקיחת האחריות על ביצוע העבירה, ממליץ שירות המבחן

בתסקירו המשלים, על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך תקופה של כשנה, במהלכה ימשיך את ההליך הטיפולי בו החל בקבוצה הטיפולית בשירות המבחן בעכו. לאחר מכן, ישולב הנאשם בקבוצת המשך בתחום "דפוסים מכשילים" בשירות המבחן בעכו. בנוסף, ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה הרתעתית בדמות של מאסר בפועל בעבודות שירות, וזאת לצד מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלונן.

טיעוני הצדדים לעונש וראיותיהם לעונש

12. באת כוח המאשימה הגישה בתיק זה את גיליון המרשם הפלילי של הנאשם, ממנו אנו למדים כי בעברו הפלילי של הנאשם הרשעה קודמת בעבירת איומים ורישום פלילי קודם, ללא הרשעה, בגין עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וגניבה (1/ט). באת כוח המאשימה אישרה, בטיעוניה בפניי, כי עברו הפלילי של הנאשם התיישן וכי אינו מכביד. כן הגישה באת כוח המאשימה, בהסכמת ההגנה, כאמור בסעיף 1 לעיל, את הדיסק ובו סרטון המתעד את חלקו האחרון של האירוע מושא כתב האישום, מיד לאחר הפגיעה במתלונן ע"י רכבו של הנאשם. כאן אציין כי המתלונן נכח במהלך ישיבת הטיעונים לעונש וביקש לומר את דברו. לדבריו, נגרמו לו כתוצאה ממעשיו של הנאשם נזקים והוא נזקק כיום בגין כך לתרופות חודשיות (תיעוד רפואי בעניינו של המתלונן הוגש ע"י המאשימה וסומן 6/ט). כן טען המתלונן, בדבריו בפניי, כי הוא מוכן ל"סולחה" עם הוריו של הנאשם, אולם, לדידו, לא הובאה בפניו מטעמים יוזמה רצינית לכך.

13. בטיעוניה לעונש שהוגשו בכתב (3/ט), ציינה המאשימה, כי מדובר בנאשם שהתנהג בצורה פורעת חוק, בריונית ומאיימת ובסופו של דבר פגע באופן חמור במתלונן, אשר בדרך נס לא קיפד את חייו. המאשימה הבהירה, כי היא אינה מתעלמת מחלקו באירוע של המתלונן, שחסם את נתיב נסיעת הנאשם, פגע ברכבו של הנאשם ובהמשך הכה בחפץ מתכתי על חלון הרכב. עם זאת, ציינה המאשימה, כי לנאשם הייתה אפשרות לנוס על נפשו ולהימנע מביצוע העבירה, אולם הוא בחר לחבול במתלונן חבלה חמורה, באמצעות שימוש ברכב כנשק קר. עוד נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים חברתיים של שמירה על חיי אדם ושלמות הגוף ובערכים מוגנים של שלטון החוק ושמירה על הסדר הציבורי. המאשימה טוענת, כי הנאשם הוא שגרם להסלמת האירוע לאירוע אלים שבו נפגע קשות המתלונן, וכן כי הנאשם המשיך בנסיעה, בעוד המתלונן שרוע על מכסה המנוע, וזאת על מנת להפילו על הכביש. נטען בנקודה זו, כי על בית המשפט להעביר מסר מרתיע וברור כי השימוש באלימות פיזית כפתרון אינו עניין של מה בכך.

14. המאשימה טענה כי בנסיבות הנ"ל, יש לקבוע בתיק זה מתחם עונש הולם, הנע בין 4 שנות מאסר בפועל ל-7 שנות מאסר בפועל. המאשימה הפנתה, בטיעוניה לעונש בכתב, לפסיקה להמחשת עמדתה העונשית בתיק זה (ראו גם 4/ט). בסופו של דבר, עותרת המאשימה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם הנ"ל, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע ופיצוי למתלונן.

15. מטעם ההגנה העידו שני עדים, במסגרת ראיותיה לעונש. דודו של הנאשם, ניזאר תלחמי, המרותק לכיסא גלגלים (להלן: דודו של הנאשם). דודו של הנאשם סיפר, כי הוא עבר אירוע מוחי לפני 3 שנים וכי הנאשם מסייע לו רבות. לדבריו, הנאשם מגיע הרבה לביתו בשפרעם ומטפל בו. כן סיפר דודו של הנאשם, כי מיד לאחר שחלה, היה מגיע אליו הנאשם, המתגורר בחיפה, וישן אצלו. העד השני, מר שלמה קובה (להלן: שלמה) סיפר, כי במשך 10 שנים לערך, עבד אצלו הנאשם כמי שהפקיד בבנק שיקים של לקוחות של העסק שבבעלותו של שלמה או סכומי כסף במזומן. לדבריו

שלמה, הוא מכיר את הנאשם מהיותו כבן 10 שנים. שלמה סיפר, כי הנאשם גילה יושרה והגינות במסגרת תפקידו הנ"ל, ואף השיב פעם אחת סכום כסף שלקוחה של העסק שילמה ביתר. שלמה הביע רצון לקחת את הנאשם תחת חסותו, לפרק זמן שייקבע ע"י בית המשפט, ולסייע לו.

16. ב"כ הנאשם הדגיש, בטיעונו לעונש, את חלקו של המתלון באירוע, תוך הפנייה לאמור בכתב האישום, ממנו עולה, כי המתלון שנהג ברכב מסוג ג'יפ, חסם את נתיב נסיעת הנאשם שנהג ברכב קטן יותר. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי הנאשם היה נתון בבהלה כתוצאה מהתאונה שנגרמה, כאמור, בעטיו של המתלון, וכי בשלב זה, יצא המתלון מרכבו עם מוט ברזל ופגע באמצעותו ברכב בו נהג הנאשם. לדברי הסנגור, התנהלותו של הנאשם לאחר מכן נבעה כפועל ישיר מהתגרותו הנ"ל של המתלון. עוד טען הסנגור, כי המתלון ואשתו מסרו הודעות שקריות במשטרה, שכן השניים לא ציינו את חלקו האלים של המתלון באירוע. אולם, למרבה המזל, הגיע למשטרה עד שסיפר כי המתלון השתמש, כאמור, במוט ברזל ומסר את אותו מוט לשוטר. נטען ע"י הסנגור, כי נגד המתלון לא הוגש כתב אישום בגין חלקו האלים באירוע ובגין מסירת הודעה שקרית במשטרה, דבר שלשיטתו של הסנגור, אמור להשליך על עונשו של הנאשם בתיק זה. הסנגור טען, כי הנאשם עזב את מקום האירוע מחשש שמא יפגעו בו, ולא ביצע עבירה של הפקרה לאחר פגיעה. הסנגור הגיש פסיקה להמחשת עמדת ההגנה, לפיה יש מקום לזקוף לטובת הנאשם באופן משמעותי את התגרות המתלון (ראו נ/1 - 3/נ), וכן הגיש פסק דין שניתן במקרה חמור יותר, ובמסגרתו הפחית בית המשפט העליון את עונשו של מי שדרס שוטר והורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, מעונש של 30 חודשי מאסר בפועל לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל (נ/4).

17. הסנגור הוסיף וטען, כי עסקין בנאשם בן 26, ללא עבר פלילי, שכן שתי הרשעותיו הקודמות התיישנו. עוד נטען כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, עתיד להתארגן בעוד חודש ולהקים משפחה. לטענת הסנגור, האירוע שבפנינו הוא אירוע בודד בנוף חייו הנורמטיבי של הנאשם, אשר לא תכנן את האירוע ולא חפץ בו, אלא זה נכפה עליו בשל התנהגותו של המתלון. הסנגור הוסיף וטען, כי הנאשם מבקש לחזור ולעבוד בעסק המשפחתי. בד בבד, ציין הסנגור את העובדה שהנאשם היה עצור חודשיים בגין תיק זה, מעצר של ממש, וכן עצור באיזוק אלקטרוני במשך חודשיים נוספים. לטענת הסנגור, הפרת ההוראה החוקית, העולה מהתיק המצורף, נבעה מכך שהנאשם ביקש לצאת לנשום אוויר ולהתאורר ממעצר הבית. נטען כי עסקין בהפרה שולית ללא ביצוע עבירה נוספת בצידה.

18. הסנגור הדגיש, בטיעונו בפניי, את המצוקה בבתי הכלא בישראל, תוך שטען כי שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג וברית, תהפוך אותו לעבריין. הסנגור טען, כי המעצר בו היה נתון הנאשם, לראשונה בחייו, היווה טראומה מבחינתו, וכי המעצר באיזוק אלקטרוני, פגע כלכלית בעסק שלו. לדברי הסנגור, מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של מאסר על תנאי עד למאסר בפועל קצר. לחילופין, ביקש הסנגור מבית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם, אם ייקבע מתחם עונש הולם בטווחים גבוהים יותר, וזאת מטעמים של שיקום, בהינתן האמור בתסקיר שירות המבחן, לרבות ההמלצה השיקומית העולה מהתסקיר והכוללת בחובה גם צו מבחן.

דבר הנאשם

19. הנאשם הביע בדיון בפניי חרטה על מעשיו. להלן דבריו שנאמרו, כהאי לישנא:

"אני לוקח אחריות מלאה על מה שעשיתי, אני מבקש מהמתלונן סליחה (הנאשם מסתכל על המתלונן ומבקש סליחה), ניסיתי כבר כמה פעמים לבקש סליחה ולשלוח את המשפחה להגיע לסולחה, אבל הוא ביקש משהו שלא יכולנו לעמוד בו. אני מצער על מה שעשיתי. אני רוצה להמשיך בשיקום ומוכן לכל שיקום. אני עומד להתחתן בקרוב".

דין והכרעה

20. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון, המנחה מיום 10.7.12 את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 לחוק העונשין.

21. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בגינה קבע המחוקק עונש מרבי של 14 שנות מאסר, הוא ביטחון ושלומם של אדם, כמו גם זכותו לשלמות גופו ולהגנה על גופו. להמחשת הערך הנ"ל יפים הדברים הבאים, כפי שנאמרו בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן (10.11.2009):

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

22. תופעת האלימות הפכה, למרבה הצער, לחזון נפרץ במקומותינו וראוי שבית המשפטיתרום את תרומתו לצורך מלחמה בתופעה קשה זו. האינטרס הציבורי דורש את מיגורה של תופעה זו מהשורש, בדרך של החמרה בענישה, כל שכן כשעסקין בעבירות אלימות המבוצעות, תוך שימוש בנשק קר (בין אם זה סכין או כל כלי משחית אחר, כדוגמת הרכב בעניינו).

23. כאן אביא את דבריו הבאים של בית המשפט העליון בע"פ 5753/04 מ"י נ' רייכמן (7/2/05), המבטאים את החשיבות בהשתת ענישה מחמירה על מבצעי עבירות אלימות, תוך פגיעה בזולת:

"תופעה נוראה זו פשתה בחברתנו, היתה כמחלה ממארת, וחובה היא המוטלת עלינו, על בית-המשפט, להעלות תרומתו למלחמה קשה זו. מלחמה היא שאסור לעשות בה ויתורים, שאם נוותר ונסלח תתגבר התופעה ותלך. חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא

בהטלת עונשים ראויים".

24. למתלון שבפנינו נגרמו, כאמור, בעטיו של הנאשם, חבלות חמורות. כאן אציין כי המתלון אושפז במשך 3 ימים בבית חולים (ראו התיעוד הרפואי בעניינו של המתלון - ט/6). יודגש, כי דריסתו של אדם באמצעות רכב, יכולה אף חלילה, להביא לקיפוד חיים, כפי שנטען בעניין זה ע"י המאשימה ובצדק. עם זאת, מנגד, יש ליתן את הדעת, לטובת הנאשם, לכך שהוא לא תכנן את האירוע שהחל עם התגרות המתלון בו והסלים על רקע התנהגותו האלימה של המתלון. המתלון לא רק שחסם, כאמור, את נתיב נסיעתו של הנאשם והביא בכך להתנגשות של שני הרכבים, אלא אף הוסיף להתנהל בדרך אלימה, בכך שאחז בחפץ מתכתי, באמצעותו הכה בחלון רכבו של הנאשם. התנהגותו הנ"ל של המתלון גרמה לערעור מצבו הרגשי של הנאשם, והיותה את הסיבה והרקע לביצוע העבירה. כאן אדגיש, למען הסר ספק, כי ברי שהיה על הנאשם לפעול בדרך אחרת, קרי: לעזוב את המקום ולא לנקוט בדרך האלימה בה נקט. עם זאת, יש לזקוף לטובתו, במסגרת סקירת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, את ההתגרות הקשה של המתלון בו.

25. לחובת הנאשם יש לציין, אומנם, כי הוא המשיך בנסיעה לאחר שפגע רכבו במתלון, שנותר שרוע על מכסה המנוע, ובהמשך נפל מהרכב ונחבל בכביש, שאז הנאשם אף עזב את המקום. אולם, מנגד, יש ליתן את הדעת בנקודה זו לכך שהמאשימה לא יחסה לנאשם עבירה של הפקרה אחר פגיעה, כמו גם לדברי הסנגור המבהירים את מצבו הרגשי של הנאשם באותה עת.

26. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירת אלימות דומה שבוצעה בדרך של שימוש ברכב ככלי נשק, תובא הפסיקה הבאה:

· ע"פ 1229/10 מג'דוב נ' מדינת ישראל (5/8/10) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 וסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, והפקרה לאחר פגיעה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, נגזר עליו בבית המשפט המחוזי עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, 24 חודשי מאסר על תנאי, פסילת האפשרות לקבל ולהחזיק רישיון למשך שלוש שנים ועוד שנה על תנאי, ותשלום פיצוי למתלון בסך של 10,000 ש"ח. אף במקרה הנ"ל דובר בדריסת המתלון שנגרם לו שבר בקרסול, אולם בשונה ממקרה זה הורשע אותו מערער גם בעבירה של הפקרה לאחר פגיעה. ערעורו של המערער נדחה והעונש נותר על כנו, תוך שנקבע כי נוכח עברו הפלילי של המערער ראוי היה אף להחמיר בעונשו אלמלא חלוף פרק זמן מאז האירוע ועד למתן גזר הדין.

· בת.פ. 60287-09-16 מדינת ישראל נ' חטיב (20/2/17) הושת על ידי בית משפט זה עונש של 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, על נאשם בעל עבר נקי שהורשע, מכוח הודאתו, בעבירה של ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 334 וסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, בעבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ובעבירה של הפקרה, עבירה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת

התעבורה[נוסח חדש], תשכ"א - 1961. הנאשם בתיק הנ"ל נסע בעקבות המתלון לפארק, ובהגיעו לחניית הפארק, הבחין במתלון שירד מהרכב. או אז, נסע הנאשם לעבר המתלון במהירות גבוהה, פגע בו עם חזית רכבו והעיפו באוויר. המתלון נחבט בשמשת הרכב ולאחר מכן נחבט ברכב שעמד בסמוך ונפל ארצה. רכבו של הנאשם פגע גם ברכב אחר מסוג מזדה שחנה במקום, ולרכב הנ"ל נגרם נזק בשווי של 14,258 ₪. הנאשם, אשר ידע כי פגע במתלון והלה נחבל, לא עצר במקום, כדי לעמוד על תוצאות התאונה, ועזב את המקום במהירות גבוהה, וכן לא הגיש עזרה למתלון, לרבות הסעתו לקבלת טיפול רפואי. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נפצע המתלון ונגרמו לו חתך וקרע אורכי ביד שמאל באורך 7-8 ס"מ, הוא נזקק לתפרים וכן נגרמו לו שפשופים במצח משמאל ובגשר האף. במקרה הנ"ל הורשע הנאשם, אומנם, בביצוע עבירה של ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, אולם הוא הורשע, בשונה מתיק זה, בעבירות נוספות, כאמור לעיל, לרבות עבירת הפקרה.

בגזר הדין בת"פ (מחוזי חיפה) 1512-11-14 מדינת ישראל נ' ג'אבר (28.10.15) הושת על נאשם שהורשע, מכוח הודאתו, בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הפקרה לאחר פגיעה, מכוח סעיף 64א(ג) לפקודת התעבורה (לנפגעת נגרמה חבלה חמורה מסוג שבר) וכן עבירות של איזמים ונהיגה ללא רישיון נהיגה - עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, בצד רכיבי ענישה נלווים. כאן יוער כי נסיבות המקרה הנ"ל חמורות מנסיבותיו של תיק זה, זאת בהינתן העובדה שבמקרה הנ"ל מדובר גם בהרשעה בעבירות נוספות, לרבות הפקרה אחרי פגיעה, וכן בשני נפגעים שנדרסו ע"י רכבו של אותו נאשם, כשלאחת מהם נגרמה חבלה חמורה. עם זאת, יצוין כי בתיק הנ"ל דובר בנאשם בן 19 בעל עבר נקי, לגביו הומלץ ע"י שרות המבחן בדבר נקיטה בפן שיקומי.

27. לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, את נסיבות ביצוע העבירה, לרבות את התנהלותו האלימה של המתלון בחלקו הראשון של האירוע, וכן בחנתי את מדיניות הענישה הנהוגה, ונתתי דעתי לפסיקה אליה הפנה כל אחד מהצדדים, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל. בנוסף לעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הורשע הנאשם בהליך זה גם בעבירה מושא התיק המצורף שהינה עבירה של הפרת הוראה חוקית. כאן אציין כי מדובר בעבירה שלא נלווה לה נופך של חומרה. ודוק, הנאשם ביצע את העבירה של הפרת הוראה חוקית בכך שלא שהה בנקודת זמן מסוימת במקום מעצר הבית שהושת עליו בגין תיק זה, ולא לוותה לעבירה הנ"ל כל עבירה נוספת. לפיכך, לידי, מתחם העונש ההולם בגין עבירה זו כולל בחובו, בנסיבות העניין, אך עונש של מאסר מותנה ולא מעבר לכך, מה גם שבאת כוח המאשימה, ברוב הגינות, הסכימה, כאמור, כי אין בעבירה זו כדי להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם בתיק זה.

28. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם אציין, כי הגעתי לכלל מסקנה, כי יש לסטות לקולא ממתחם זה, מטעמי שיקום, תוך החלת סעיף 40 ד (א) לחוק העונשין הקובע, כהאי ליסנא: "קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

29. לדידי, שיקולים של שיקום מצדיקים, בנסיבות המקרה המיוחד שבפנינו, סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, וזאת על מנת לאפשר לנאשם להשלים את ההליך הטיפולי בו הוא נתון ולהשתלב היטב בחברה הנורמטיבית. שליחתו של הנאשם שבפנינו למאסר מאחורי סורג וברח עלולה, חלילה, להביא לשילובו בחברה עבריינית, דבר שבוודאי אינו משרת את האינטרס הציבורי. אציין ראשית, לענין העדפת הפן השיקומי, את התמונה המצטיירת בתיק זה ע"י שירות המבחן. מתסקיר שירות המבחן אנו למדים, כי הנאשם שגדל במשפחה תומכת ונורמטיבית, מביע לכל אורך הדרך רצון להשתלב במסגרת טיפולית. שירות המבחן אף מבהיר, כי שילובו של הנאשם במסגרת טיפול רגשי עשויה להפחית מהסיכון להישנות עבירות אלימות מצדו של הנאשם בעתיד. התסקיר המשלים מדבר בעד עצמו, וממנו עולה שיתוף הפעולה הניכר של הנאשם במסגרת הקבוצה הטיפולית, כמו גם התרשמותו של שירות המבחן, כי הנאשם מגויס לתהליך הטיפול, וכן לוקח אחריות על ביצוע העבירה. לאחר שבחן שירות המבחן באופן מעמיק את התייחסותו של הנאשם לביצוע העבירה, לרבות את החרטה שהביע, בצד שילובו המוצלח של הנאשם בקבוצה הטיפולית, בא שירות המבחן וממליץ להשית על הנאשם צו מבחן, בצד ענישה מרתיעה - מאסר בפועל בעבודות שירות, מאסר מותנה ותשלום פיצוי למתלונן. בנקודה זו ראוי לציין, כי בית המשפט העליון עמד, לא אחת, בפסיקתו על חשיבות תרומתו של שירות המבחן במקרים כגון דא, תוך שהוא נותן בהכרעתו משקל מהותי לתסקירי המבחן ולהמלצות הגלומות בהם, ובכך נותן הוא במקרים המתאימים מעמד של בכורה לאלמנט השיקום (ראו: ע"פ 5713/10 יהושע אקרמן נ' מדינת ישראל (1.3.11)).

30. לאמור לעיל אוסיף, לטובת הנאשם, את הודאתו בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכה הן מזמנו היקר של בית המשפט והן ובעיקר את העדת המתלונן, על כל הכרוך בכך. כן אציין, כי הודאה זו מגלמת בחובה את חרטת הנאשם ולקחת האחריות על מעשיו, דבר שבא לידי ביטוי גם בדבריו הכנים של הנאשם בדיון בפניי, כפי שהובאו לעיל. כאן אציין, כי משפחתו של הנאשם יצרה קשר עם המתלונן לשם עריכת "סולחה" בין הצדדים, אולם המתלונן סירב לכך. מדבריו בפני שירות המבחן עולה, כי הוא מתקשה לסלוח לנאשם על הפגיעה בו. מנגד, מדברי הנאשם בפניי, כאמור, עולה כי הנאשם מבקש את סליחתו של המתלונן, וכן כי ניסה כבר מספר פעמים להגיע ל"סולחה" עם המתלונן, שדרש בתמורה ל"סולחה" דרישה כספית מופרזת. זאת ועוד, עברו הפלילי של הנאשם, שאף התיישן, אינו מכביד כלל ועיקר. עסקינן בבחור בן 27 שהשלים 12 שנות לימוד והפגין יציבות תעסוקתית סבירה יחסית לגילו הצעיר, כאמור בתסקירו הראשון של שירות המבחן. עדויותיהם של שני העדים הנ"ל שהעידו מטעם ההגנה, במסגרת ראיותיה לעונש, מלמדות אף הן על צדדים חיוביים באישיותו של הנאשם, אשר גילה יושרה והגינות רבה במסגרת עבודתו, וכן טיפל ומטפל במסירות בדודו החולה.

31. שקלול הטעמים הנזכרים לעיל, בצד הנסיבות המיוחדות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה בתיק זה, המאופיינות בעיקרן בהתנהלותו המתגרה והאלימה של המתלונן בראשיתו של האירוע, מצדיק, להבנתי, את העדפת הפן השיקומי בתיק זה ואימוץ המלצת שירות המבחן, המגלמת בחובה גם ענישה הרתעתית, העולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי, מה גם שבמידה שיופקע צו המבחן, אזי יהא צפוי הנאשם לגזירת דינו, לחומרא. להמחשת מקרה דומה בפסיקה ואף חמור יותר בו ניתנה קדימות לפן השיקומי ובית המשפט החליט לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם, אביא את גזר הדין שניתן בבית משפט זה ע"י כב' השופטת תמר שרון נתנאל בת"פ 45417-03-14 מדינת ישראל נ' קורדי (25.02.15). בתיק הנ"ל הורשע הנאשם, מכוח הודאתו, בביצוע עבירות חמורות יותר שעניין חבלה בכוונה מחמירה והפקרה לאחר פגיעה. אותו נאשם פגע ברכבו באביו, על רקע עימות בין השניים, וכתוצאה מהפגיעה נחבל אביו של הנאשם ונגרמו לו שברים בצלעות בית החזה ונזקי גוף נוספים. בית המשפט העדיף בתיק הנ"ל את

שיקולי שיקומו של הנאשם והשית עליו מאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים בעבודות שירות, לצד צו מבחן ורכיבי ענישה נלווים.

32. בסיכומי של דבר, ולאחר שאני מחליטה, כאמור לעיל, לסטות ממתחם העונש ההולם, לקולא, מטעמי שיקומו של הנאשם, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

א. למאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים, אשר ירוצה על ידי הנאשם בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות, היינו בעמותת "לב" ברחוב יל"ג 7 בחיפה.

הנאשם יתייצב ביום 23/7/18 בשעה 8:00 לצורך קליטה והצבה, בתאריך תחילת עבודות השירות, ביחידת עבודות שירות, מפקדת צפון, בכתובת דרך הציונות 14 טבריה.

הנאשם מוזהר בזה, לבקשת הממונה על עבודות השירות, כי עסקין בתנאי העסקה קפדניים במסגרת עבודות השירות, וכי הפרת תנאים אלה עלולה להוביל להפסקת עבודות השירות ולריצוי העונש במאסר של ממש, וכן כי יהא נתון, במסגרת עבודות השירות, למעקב של בדיקות שתן וסירוב לכך או בדיקה עם ממצאים חיוביים יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר של ממש, כמו גם הגעה בגילופין לעבודה או שתיית אלכוהול במסגרת העבודה.

ב. למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע לפי חוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ג. למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון לפי חוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ד. הנני מורה לנאשם לפצות את המתלון פיצוי בסכום של 30,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשם עבור המתלון בקופת ביהמ"ש, עד ליום 10/9/18.

ה. הנני מורה על הטלת צו מבחן על הנאשם לתקופה של שנה, כאמור בתסקיר שרות המבחן, תחת פיקוח שירות המבחן. הנאשם מוזהר בזה, כי במידה שלא יעמוד בתנאי צו המבחן או יבצע עבירה נוספת בתקופת הצו והצו יופקע, אזי יהא צפוי הנאשם לגזירת דינו מחדש, לחומרא.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ח, 10 יוני 2018, במעמד הנאשם בעצמו, וכן במעמד ב"כ המאשימה עו"ד ח'אלד חכרוש וב"כ הנאשם עו"ד שפרלינג.

